

[Paabøl.]

ning af krigs- og efterkrigsårenes ødelæggelser.

Ud over disse stigninger vil man altså pålægge en boligskat, der svarer til ca. 14 pct. af 1939-lejen. Jeg udtalte under første behandling, at det, som det offentlige måtte have krav på, ville finde ind i de offentlige kasser ad de sædvanlige veje, gennem indkomst- og formueskatten; at dette er rigtigt, viser det materiale, der er fremkommet i udvalget.

Regeringen foreslår i København, på Frederiksberg og i købstæderne en forhøjelse på 30 pct., hvoraf man vil reservere 10 pct. til udvendig og yderligere indvendig vedligeholdelse, medens man vil inddrage de 14 pct. i form af forøgede ejendomsskatter, som kan overvælttes på lejerne, og der skulle herefter blive 6 pct. tilbage til udlejerne til dækning af yderligere driftsudgifter.

Udvalget har spurgt boligministeriet, hvor meget der ville gå ind i indkomst- og formueskat, hvis man lod ejendomsskatterne bortfalde og lod udlejerne beholde 20 pct. af lejestigningen til fri rådighed i stedet for de 6 pct. Boligministeriet oplyser, at den samlede årlige lejesum for udlejningslejligheder i byer og bymæssige bebyggelser i 1939 udgjorde ca. 340 mill. kr. Hvis man forhøjer denne leje med 30 pct., hvoraf man reserverer 10 pct. til udvendig og yderligere indvendig vedligeholdelse, skulle udlejerne altså få 20 pct. af 340 mill. kr. eller knap 70 mill. kr. til rådighed. Heraf regner man med, at stat og kommuner i indkomst- og formueskat vil tage ca. halvdelen eller ca. 35 mill. kr. som deres part. Så kan man jo spørge, hvor meget det offentlige får ind gennem den foreslåede forøgelse af ejendomsskatterne. Det samlede provenu af forhøjelsen af ejendomsskatterne er anslået til 134 mill. kr., og det skulle svare til 14 pct. af 1939-lejen. 14 pct. af 340 mill. kr., som lejen af udlejningsejendomme som sagt udgjorde i 1939, giver ca. 47 mill. kr., altså kun en tredjedel af forøgelsen af ejendomsbeskatningen. Det er således kun en tredjedel af forøgelsen af ejendomsbeskatningen, som falder på udlejningsejendomme; jeg ved ikke, om man fra regeringens side har gjort sig dette klart.

Den øvrige forøgelse refererer sig altså til den øvrige ejendomsmasse, til enfamilies-

huse, fabriks- og forretningsejendomme, byggegrunde o. s. v. Dette viser mere klart end noget andet, at der er tale om en almindelig skattemæssig omlægning.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp citerede en udtalelse af mig fra første behandling om, at det ikke var af principielle grunde, vi var modstandere af de forøgede ejendomsskatter. Det ærede medlem drog deraf den forhastede slutning, at vi var villige til at forhandle om denne skatteomlægning. Jeg burde utvivlsomt have sagt, at det var ikke alene af principielle grunde, vi var modstandere af boligskatten; vi er af alle andre tænkelige grunde modstandere af denne form for beskatning, men vi er det først og fremmest, fordi den er aldeles urimelig.

Jeg er ikke en mand af stærke ord, og jeg vil gerne have lov til at undersøge og overveje, før jeg fælder en endelig dom. Beskatningen er for mig ikke i første række et principsspørgsmål, men mere et spørgsmål om byrdefordeling og bæreevne, og de oplysninger, vi har fået i udvalget, bestyrker mig i min opfattelse af disse skatter.

Hvilken mening er der i at fordyre beboelsen i en- og tofamilieshuse ved at pålægge dem nye skatter? Ejerne af disse huse har hele tiden betalt markedsprisen for deres boliger. Den boligmangel, der er en følge af restriktionerne, har skabt et særligt pres på efterspørgslen efter disse huse. De har været livligt handlet til stigende priser, og som følge deraf er de opvurderet, og de ordinære ejendomsskatter er steget. Et prisfald er meget vel tænkeligt ved overgang til frit boligmarked.

Hvilken mening er der i at forhøje skatterne på landbrugsejendomme inden for købstadkommunerne og for fabriks- og forretningsejendomme, der anvendes af ejerne selv? Det har jo ikke noget med lejeudligning at gøre. Det betyder blot en skat på produktionsmidlerne og en forøgelse af omkostningsniveauet. At det er meget betydelige skattebeløb, det her drejer sig om, har jeg modtaget flere eksempler på, og man vil sikkert høre mere herom, efterhånden som erhvervslivet kommer til bevidsthed.

Jeg vil også gerne spørge, hvilken mening der er i at fordyre nybyggeriet ved at lægge flere skatter på byggegrundene. Ingen mennesker, der kender det allermindste til for-